

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Livsmedelsverket

Yttrande över förslag till föreskrifter om ändring av föreskrifter om kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Förslaget innebär ändringar i 1 och 2 §§ i Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2023:2) om kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll.

Remissen innehåller även förslag till allmänna råd, vilka inte omfattas av Regelrådets granskning.

Förslagsställaren föreslår att tillämpningsområdet för Livsmedelsverkets föreskrifter om kontrollfrekvens och riskbaserad offentlig kontroll ändras till att omfatta sådana verksamheter som har registrerats enligt 2 kap. 1 § Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2023:5) om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (hädanefter kontaktmaterialverksamheter). Det föreslås dessutom att kontaktmaterialaktiviteter som förekommer på sådana livsmedelsanläggningar som redan omfattas av föreskrifternas tillämpningsområde ska beaktas vid bedömning av kontrollbehov och fastställande av kontrollfrekvens.

Livsmedelsverket föreslår vidare att tillämpningsområdet ändras till att också omfatta anläggningar för tillverkning av snusliknande produkter. Snusliknande produkter omfattas sedan den 1 januari 2023 av livsmedelslagen (2006:804) och livsmedelsförordningen (2006:813).

Förslagen innebär att föreskrifterna i sin helhet görs gällande för de verksamheter som tillämpningsområdet utökas till att omfatta. Berörda kontrollmyndigheter är kommunerna och Livsmedelsverket.

Ändringsföreskriften föreslås träda i kraft den 1 januari 2024.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Förslagsställaren uppger att de legala grunderna för hur livsmedelskontrollen ska bedrivas återfinns i förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel¹. Det innebär bl.a. att kontrollen ska vara regelbunden och riskbaserad och utföras med lämplig frekvens (artikel 9). Av 3 c § Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2005:21) om offentlig kontroll av livsmedel följer att dessa grunder även gäller för kontroll av produkter som i 3 § livsmedelslagen jämföras med livsmedel, dvs. dricksvatten, snus, snusliknande produkter och tuggtobak.

För att underlätta kontrollmyndigheternas planering av den riskbaserade offentliga kontrollen har livsmedelsverket tagit fram en ny riskklassningsmodell samt föreskrifter och allmänna råd som gör vissa grundprinciper för riskklassningen obligatoriska. Syftet är att skapa förutsättningar för ökad likvärdighet i kontrollen, liksom förutsägbarhet och ökad transparens. Livsmedelsverket föreslår av samma skäl att tillämpningsområdet för föreskrifterna ska utökas till att omfatta även kontaktmaterialverksamheter och anläggningar för tillverkning av snusliknande produkter.

Kontaktmaterialverksamheter

Förslagsställaren uppger att enligt artikel 1 i förordning (EU) 2017/625 ska förordningen tillämpas på offentlig kontroll av bestämmelser om tillverkning och användning av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Avsikten har därför sedan tidigare varit att planeringen av den riskbaserade offentliga kontrollen av sådana verksamheter ska ske i enlighet med Livsmedelsverkets föreskrifter och allmänna råd om kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll. Det har dock varit nödvändigt att avvakta vissa ändringar av det nationella regelverket innan dessa verksamheter kunde föreslås omfattas av tillämpningsområdet för Livsmedelsverkets föreskrifter och allmänna råd.

Tillämpningsområdet för livsmedelslagen ändrades den 1 juli 2021 till att även omfatta material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Genom 23 § 12 livsmedelsförordningen har i huvudsak kommunerna ansvaret för att utöva offentlig kontroll när det gäller verksamheter som inte är livsmedelsanläggningar och som bedriver verksamhet som hänger samman med något led av tillverkning, förädling och distribution av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Motsvarande kontroll vid livsmedelsanläggningar utförs av den kontrollmyndigheten som ansvarar för den ordinarie livsmedelskontrollen vid den aktuella anläggningen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll).

Livsmedelsverket har föreslagit att det införs ett registreringskrav för sådana verksamheter som inte är livsmedelsanläggningar och som tillverkar, förädlar eller som från tredjeland importerar material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel om verksamheten under ett räkenskapsår dels beräknas ha en omsättning avseende material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel som överstiger 80 000 kronor, dels beräknas tillverka, förädla eller importera fler än 1 000 enheter av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Verksamheter inom Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk och Försvarets radioanstalt omfattas inte av registreringskravet.

Eftersom beslut om kontrollfrekvens ska fattas i samband med, eller i nära anslutning till att en verksamhet registreras eller godkänns har det varit nödvändigt att avvakta bestämmelser om anmälan för registrering innan förslaget till ändring i Livsmedelsverkets föreskrifter och allmänna råd om kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll remitteras. Likaså har det varit nödvändigt att avvakta vilka verksamheter som ska omfattas av kravet på anmälan för registrering, eftersom avsikten är att det är samma verksamheter som ska få riskbaserad offentlig kontroll, och således ska omfattas av dessa föreskrifter. De kontaktmaterialverksamheter som föreslås omfattas av Livsmedelsverkets föreskrifter och allmänna råd om kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll är således begränsade i förhållande till kontaktmaterialverksamheter som omfattas av 23 § 12 livsmedelsförordningen. Med anledning av att Livsmedelsverkets föreskrifter om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel har beslutats men ännu inte publicerats, finns nu anledning att gå vidare med förslaget att utöka tillämpningsområdet för de aktuella föreskrifterna till att omfatta kontaktmaterialverksamheter.

Snusliknande produkter

Från och med den 1 januari 2023 jämställs i livsmedelslagen snusliknande produkter med livsmedel på samma sätt som snus och tuggtobak. Genom 23 § 8 och 25 § livsmedelsförordningen följer att kommunerna, liksom gällande snus och tuggtobak, har ansvar för att utöva offentlig kontroll av anläggningar för tillverkning av snusliknande produkter.

Livsmedelsverket har föreslagit nya föreskrifter om snus, snusliknande produkter och tuggtobak. Det innebär bl.a. att anläggningar för tillverkning av snusliknande produkter ska anmälas till den behöriga kontrollmyndigheten så att de kan registreras. Med hänsyn till att kommunerna numera är behöriga kontrollmyndigheter för kontrollen av snusliknande produkter, följer även ett behov av att planera den riskbaserade offentliga kontrollen. Livsmedelsverket ser fördelar med att planeringen sker på samma sätt som redan gäller för snus och tuggtobak enligt Livsmedelsverkets föreskrifter och allmänna råd om kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll, och föreslår därför att tillämpningsområdet utökas till att omfatta anläggningar för tillverkning av snusliknande produkter.

Regelrådet bedömer att det framgår mot vilken bakgrund förslaget lämnas och vilket syfte det avser uppfylla. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av bakgrund och syfte med förslaget är godtagbar

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Livsmedelsverket har under hösten 2022 beslutat om en ny vägledande riskklassningsmodell som kontrollmyndigheterna kan använda sig av oavsett om grundprinciperna regleras i föreskrifterna eller inte. Avsikten är att kontaktmaterialverksamheter och anläggningar för tillverkning av snusliknande produkter ska omfattas av modellen (se remiss med förslag till kompletteringar till Livsmedelsverkets modell för fastställande av kontrollfrekvens för regelbunden riskbaserad offentlig kontroll, dnr 2020/01137).

Förslagsställaren menar att ett alternativ till att utöka tillämpningsområdet för föreskrifterna i enlighet med förslaget, är att berörda verksamheter i stället lämnas utanför föreskrifternas tillämpningsområde. Eftersom detta alternativ lämnar stort utrymme för olika bedömningar, gör dock Livsmedelsverket bedömningen att syftet, vilket är att skapa förutsättningar för en likvärdig och icke-diskriminerande offentlig riskbaserad kontroll inte uppnås om detta alternativ väljs.

En utebliven reglering skulle innebära att det kommer att finnas ett stort utrymme för respektive behörig myndighet att planera den riskbaserade offentliga kontrollen på olika sätt. Kontrollmyndigheterna har i sådana fall möjlighet att använda Livsmedelsverkets nya riskklassningsmodell, men är inte skyldiga att fastställa kontrollfrekvenser utifrån samma grundprinciper som gäller enligt Livsmedelsverkets föreskrifter och allmänna råd om kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll. Det skulle innebära att det finns en risk för att det uppstår lokala variationer och att likartade verksamheter kan bedömas olika och få olika kontrollfrekvens beroende på var de är geografiskt placerade. Detta i sin tur påverkar företagets kostnader och konkurrensvillkor eftersom kontrollen är avgiftsfinansierad.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av effekter av om ingen reglering kommer till stånd. Förslagsställaren menar att en alternativ lösning är att berörda verksamheter i stället lämnas utanför föreskrifternas tillämpningsområde. Regelrådet ställer sig frågande till om detta är en alternativ lösning eller snarare en mer utförlig beskrivning av effekter om någon reglering inte kommer till stånd. Även om förslagsställaren förespråkar den föreslagna lösningen vore det önskvärt att även andra alternativ åtminstone övervägts.

Regelrådet finner redovisningen effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar bristfällig.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Förslagsställaren menar att den reglering som föreslås vad gäller kontaktmaterialverksamheter överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Att de behöriga myndigheterna ska utföra riskbaserad offentlig kontroll av verksamheter som tillverkar eller använder material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel följer av artiklarna 1 och 9 i förordning (EU) 2017/625. De föreslagna bestämmelserna syftar till att komplettera befintligt regelverk vad gäller planeringen av den riskbaserade offentliga kontrollen.

Förslagen i den del som avser anläggningar för tillverkning av snusliknande produkter utgör en nationell reglering som går utöver de skyldigheter som Sverige har till följd av EU-lagstiftning. Snusliknande produkter jämföras med livsmedel i livsmedelslagen, och den offentliga kontrollen ska enligt Livsmedelsverkets föreskrifter om offentlig kontroll av livsmedel

bl.a. vara regelbunden och riskbaserad. Föreliggande förslag syftar till att komplettera befintligt regelverk vad gäller planeringen av den riskbaserade offentliga kontrollen.

Förslaget kommer att anmälas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren redogör för vilken koppling förslaget har till EU-rätten, vilka bestämmelser som är tillämpliga och på vilket sätt förslaget uppfyller de skyldigheter som Sverige har till följd av EU-lagstiftning. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner att redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Förslagsställaren menar att ändringsföreskriften om möjligt bör träda i kraft den 1 januari 2024, vilket är samma dag som Livsmedelsverkets föreskrifter och allmänna råd om kontrollfrekvens för riskbaserad kontroll träder i kraft.

När det gäller de föreskrifter om krav på anmälan för registrering som finns i Livsmedelsverkets förslag till föreskrifter om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel respektive Livsmedelsverkets föreskrifter om snus, snusliknande produkter och tuggtobak, ska de bestämmelserna enligt nuvarande planering börja tillämpas den 1 juli 2024.

Kontaktmaterialverksamheter respektive anläggningar som tillverkar snusliknande produkter som har registrerats innan den 1 juli 2024, kan dock enligt befintligt förslag få en kontrollfrekvens fastställd dessförinnan.

Regelrådet bedömer att det framgår varför förslagsställaren har valt den föreslagna tidpunkten för ikraftträdande. Det saknas dock en bedömning av behovet av speciella informationsinsatser.

Regelrådet finner att redovisningen av särskilda hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande är godtagbar.

Regelrådet finns att redovisningen av behov av speciella informationsinsatser är bristfällig.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Förslagsställaren uppger att de verksamheter som berörs av förslaget är sådana verksamheter som har registrerats enligt 2 kap. 1 § Livsmedelsverkets föreskrifter om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel, livsmedelsanläggningar som har kontaktmaterialverksamheter och anläggningar för tillverkning av snusliknande produkter enligt 23 § 8 livsmedelsförordningen.

Kontaktmaterialverksamheter och livsmedelsanläggningar med kontaktmaterialverksamheter

Förslagsställaren hänvisar till en inventering av antalet verksamheter som gjordes i samband med den utredning som låg till grund för promemorian Avgiftsmodell för kontroll av material

och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (Livsmedelsverkets dnr 2018/00522).

Berörda verksamheter kunde enligt den kartläggningen delas in i kategorierna tillverkningsanläggningar som producerar och förädlar material och produkter, handelsföretag som enbart handlar med sådana material och produkter, och livsmedelsföretag som förädlar eller använder material och produkter i sin verksamhet.

Utredningen ansåg att det var svårt att bedöma det totala antalet företag som omfattades av kontaktmaterialförordningen, men uppskattningsvis bedömdes minst 2 400 företag utanför livsmedelskedjan tillverka och bearbeta material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel.

Någon exakt uppgift om antalet företag inom den svenska handeln som distribuerar kontaktmaterial har inte kunnat tas fram. Uppskattningsvis kan det handla om 5 500 företag som kan beskrivas som detaljhandel, sedan tillkommer runt 6 000 grossister. Siffrorna är dock opålitliga. Vilken andel av dessa handelsföretag som också importerar kan inte bedömas i dagsläget. Det finns inte heller några närmare uppgifter om hur många livsmedelsföretag som har kontaktmaterialaktiviteter, men antalet uppskattas vara lågt.

Anläggningar för tillverkning av snusliknande produkter

Vad gäller snusliknande produkter hänvisar förslagsställaren till proposition 2021/22:200, Hårdare regler för nya nikotinprodukter, där regeringen konstaterar att uppgifter om marknaden för tobaksfritt snus är behäftade med osäkerhet. Eftersom det inte finns någon särskild reglering av tobaksfria nikotinprodukter sedan tidigare, finns det inte någon skyldighet att inkomma med några uppgifter till myndigheterna. När det gäller branschstatistik konstaterar regeringen att det inte finns några särskilda branschposter för tobaksfria nikotinprodukter. Vid undersökningar av tobaksvanor går det inte att utläsa vilka siffror som avser snus som består av tobak respektive tobaksfritt snus. Regeringen anför att uppskattningsvis 15–18 miljoner dosor tobaksfritt snus beräknas säljas till svenska konsumenter.²

Ovan nämnda omständigheter försvårar inte bara uppskattningen av storleken av marknaden för snusliknande produkter, utan också uppskattningen av antalet företag som kan komma att beröras av de nu föreslagna föreskrifterna. Med ledning av en begränsad kontroll av några webbutiker uppskattades i SOU 2021:22, Hårdare regler för nikotinprodukter, att det fanns 17 stycken tillverkare av tobaksfria nikotinprodukter (nikotinportioner), varav 12 stycken bedömdes vara mindre företag.³ Livsmedelsverket har gjort en motsvarande granskning av några webbutiker. Livsmedelsverkets granskning var dock inriktad på nikotinfria snusliknande produkter. Livsmedelsverket hittade åtta företag som tillverkade nikotinfria snusliknande produkter i Sverige. Två av dessa företag är multinationella koncerner, och ytterligare två av de åtta företagen är dotterbolag i nämnda koncerner. Sex av de åtta företagen tillverkade vid sidan av nikotinfria snusliknande produkter också snus. Ett företag tillverkade bara tobaksfria snusliknande produkter med, såväl som utan, nikotin. Slutligen fanns det ett företag, som jämte nikotinfria snusliknande produkter, tillverkade kosttillskott. De två koncernbolag som tillverkar nikotinfria snusliknande produkter måste anses vara mycket stora företag. De två

² Prop. 2021/22:200 s. 245. Se även SOU 2021:22 s. 393.

³ SOU 2021:22 s. 400.

dotterbolagen omsatte under föregående räkenskapsår ca 600 respektive 110 miljoner kronor, och bör därmed betraktas som stora företag. Övriga företag omsatte mellan 34 miljoner kronor till 1 miljon kronor under det föregående räkenskapsåret, och bör därmed betraktas som små eller mikroföretag.⁴

Om dessa företag läggs till dem som utredaren i SOU 2021:22 kommit fram till var tillverkare av tobaksfria nikotinprodukter, skulle det innebära att det finns ca 25 stycken företag som tillverkar snusliknande produkter i Sverige (17+8). Med hänsyn till att de flesta företag som i Sverige tillverkar nikotinfria snusliknande produkter, också tillverkar snus och/eller tobaksfria nikotinprodukter, gör Livsmedelsverket dock antagandet att majoriteten av de åtta företag som Livsmedelsverket identifierat ingår bland de 17 företag som utredaren identifierat i SOU 2021:22. Livsmedelsverket bedömer därför att de föreslagna föreskrifterna framför allt kommer att beröra ca 20 stycken företag, som tillverkar produkter vilka sedan tidigare inte har omfattats av Livsmedelsverkets föreskrifter. Majoriteten av dessa företag är verksamma i tobaksbranschen. Det finns dock enstaka företag som endast förefaller vara verksamma inom hälsokostbranschen.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren presenterar olika utredningar och undersökningar som gjorts på respektive verksamhetsområde. Även om det anges att uppgifterna är osäkra lyckas förslagsställaren ge en uppfattning om hur många företag som kan komma att påverkas, hur stora dessa företag är och inom vilka branscher de verkar. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner att redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch är godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

Förslagsställaren uppger att de verksamheter som föreslås omfattas av förslaget blir skyldiga att avsätta tid för att bistå kontrollmyndigheterna med den information om verksamheten som myndigheten behöver för att kunna fastställa en kontrollfrekvens. Dessa uppgifter kan komma att lämnas på olika sätt, mest sannolikt genom någon form av e-tjänst. En ny kontrollfrekvens ska fastställas när det bedöms nödvändigt, och därutöver rekommenderas att en ny kontrollfrekvens fastställs åtminstone vart femte år.

Detta kommer att medföra en viss administrativ börda för verksamheterna. Tidsåtgången för verksamhetens del i själva riskklassningsprocessen beräknas uppgå till ca 15 - 20 minuter. Då har en viss marginal tagits med för den tid som går åt till att läsa och förstå de aktiviteter som ska anges. Denna insats kommer att behöva upprepas en gång vart femte år eller då företaget förändrar sin verksamhet. När en verksamhet får kontroll behöver ansvariga personer avsätta tid och bistå kontrollmyndigheten med relevant information och dokumentation. Beroende på vilken kontrollfrekvens verksamheten har sker kontrollerna olika ofta. Tiden för kontrollen beror på vad som kontrolleras och hur stort företaget är.

⁴ Jfr. definitionerna i artikel 2 i kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag.

Andra kostnader och verksamhet

Livsmedelsverket har inte identifierat några andra kostnader eller behov av förändringar i verksamheterna med anledning av förslaget.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en kortfattad beskrivning av möjliga effekter på företagens administrativa kostnader. Det hade dock varit bra om dessa kunnat kvantifieras, men Regelrådet har viss förståelse för att det kan finnas utmaningar i att göra detta på ett rättvisande sätt. Konsekvensutredningen innehåller ett avsnitt som benämns *Vilka kostnadsmässiga och andra konsekvenser regleringen medför om en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen*. Detta avsnitt fokuserar dock i stort sett bara på vilka konsekvenser de olika alternativen skulle få för kontrollmyndigheterna. Regelrådet menar att det skulle varit intressant med ett liknande resonemang kring vilka konsekvenser en reglering skulle kunna få för berörda företag, både vad gäller kostnader och annan påverkan på verksamheterna.

Regelrådet finner att redovisningen av påverkan på berörda företags administrativa kostnader är godtagbar.

Regelrådet finner att redovisningen av påverkan på berörda företags andra kostnader och verksamhet är bristfällig.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Förslagsställaren uppger att en av anledningarna till att Livsmedelsverket beslutat föreskrifter och allmänna råd om kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll är att skapa förbättrade möjligheter till en enhetlig riskklassning och mer likvärdig kontroll i Sverige. Detta förväntas få en positiv effekt för företag eftersom liknande företag som ligger i geografiskt spridda kommuner kommer att få sitt behov av riskbaserad offentlig kontroll bedömt mer enhetligt då obligatoriska regler sätter ramarna för hur kontrollfrekvensen ska fastställas. Av samma skäl föreslås att nu berörda verksamheter läggs till tillämpningsområdet för föreskriften. Detta sammanvägt med att Livsmedelsverket har beslutat en ny modell för riskklassningen förväntas bidra till konkurrens på mer lika villkor för de verksamheter som omfattas.

Regelrådet gör följande bedömning. Syftet med förslaget är bland annat att få till en mer enhetlig och icke-diskriminerande riskklassning och därmed en mer likvärdig offentlig kontroll i Sverige. Förslagsställaren uppger att detta även förväntas bidra till konkurrens på mer lika villkor för de verksamheter som omfattas. Regelrådet menar att detta visserligen kan stämma, men att en reglering skulle kunna få andra effekter som påverkar olika företag på olika sätt och därmed också förändrar konkurrensen mellan företagen. Konsekvensutredningens kvalitet hade förbättrats om förslagsställaren haft med ett vidare resonemang kring dessa frågor.

Regelrådet finner trots detta att redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Förslagsställaren uppger att de verksamheter som omfattas av förslaget kan komma att få betala en avgift till sin kontrollmyndighet för fastställandet av kontrollfrekvens. I övrigt anges inget om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet bedömer att det inte finns något som uppenbart talar för att förslaget skulle medföra en påverkan på företagen i andra avseenden utöver det som redan redovisats.

Regelrådet finner redovisningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Förslagsställaren uppger att de kontaktmaterialverksamheter som under ett räkenskapsår dels beräknas ha en omsättning som understiger 80 000 kronor, dels beräknas tillverka, förädla eller importera färre än 1 000 enheter av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel är undantagna från det registreringskrav som följer av förslaget till 2 kap. 1 § Livsmedelsverkets föreskrifter om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Syftet är att freda de allra minsta företagen från de administrativa bördor som ett registreringskrav kan komma att medföra. Livsmedelsverket föreslår av den anledningen att de verksamheter som undantas från registreringskravet även ska undantas från de krav som följer av nu aktuella föreskrifter.

Avseende anläggningar för tillverkning av snusliknande produkter har inte Livsmedelsverket identifierat behov av att någon särskild hänsyn behöver tas till små företag i samband med reglernas utformning.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslaget tar hänsyn till att en reglering skulle vara mer betungande för mindre företag vad gäller kontaktmaterialverksamheter. Någon liknande hänsyn har dock inte tagits till små företag med som tillverkar snusliknande produkter. Regelrådet menar att det hade varit intressant med ett mer utförligt resonemang kring effekter för små företag även vad gäller dessa verksamheter.

Regelrådet finner trots det att redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning är godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet finner att redovisningen brister avseende alternativa lösningar, informationsinsatser samt påverkan på andra kostnader och verksamhet. Det vore önskvärt att förslagsställaren utvecklat sitt resonemang inom dessa avsnitt för att få en bättre förståelse för hur företagen kan komma att påverkas av en reglering. Konsekvensutredningens kvalitet hade också förbättrats om den hade innehållit någon form av kvantifiering av kostnader. Det framgår dock tydligt vilka företag som kan komma att påverkas av förslaget, både vad gäller antal, storlek och bransch. Samtliga övriga avsnitt beskrivs på ett godtagbart sätt.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 30 augusti 2023.

I beslutet deltog: Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjör och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av: Katarina Kjellström

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Katarina Kjellström
Föredragande